- భాగవతుల సుబ్రహ్మణ్యం

అధ్యక్ష రాక్షసీయం

సభలూ. సమావేశాలూ సవాలక్ష చూస్తూనే ఉన్న నాకు ఏదో ఓ సభకి లేదా ఓ చిరు సమావేశానికి అధ్యక్షత వహించే భాగ్యం కలిగితే బావుణ్ణనే అతి సాధారణమైన... చాలా చిన్న కోరిక - ఓనాటి శుభోదయాన, సూర్యుడి కంటే ముందే ఉదయించింది. చెప్తే మీరు నవ్వుకోవచ్చు గానీండి!... నమ్మండి - నమ్మకపోండి... అదేమన్నా పెద్ద కోరికా?

ఇక - అర్హత, హోదా, ఔచిత్యాలంటారా? వాటికీ ఏం కొదవలేదు. పుష్కలంగా ఉన్నాయి. అయినా నాకు తెలీకడుగుతానూ... మీరు అన్ని సభలూ - సమావేశాలకీ కాకున్నా, ఎకొద్దో గొప్పో ఇలాంటి వాటికి హాజరై ఉండకపోరు. ఆయా మీటింగులకి అధ్యక్ష పీఠాన్నలంకరించే మహాశయుల పోకడలు గమనించకుండానూ పోరు. వాళ్ళకా చాన్సివ్వదగునా? నేను తగనా?

అసలా మాటకొస్తే, ఈ పక్షపుత్రయంలో వారానికో పదిరోజులకో ఒకటి చొప్పున జరిగే ఏ ఐదారు మీటింగులనో తీసుకోండి! మహావాక్యాల మాణిక్యాలుగారో, (వం.వం. అంటారు) ఎంత [illegible] యినా మూడు [illegible] తో [illegible]

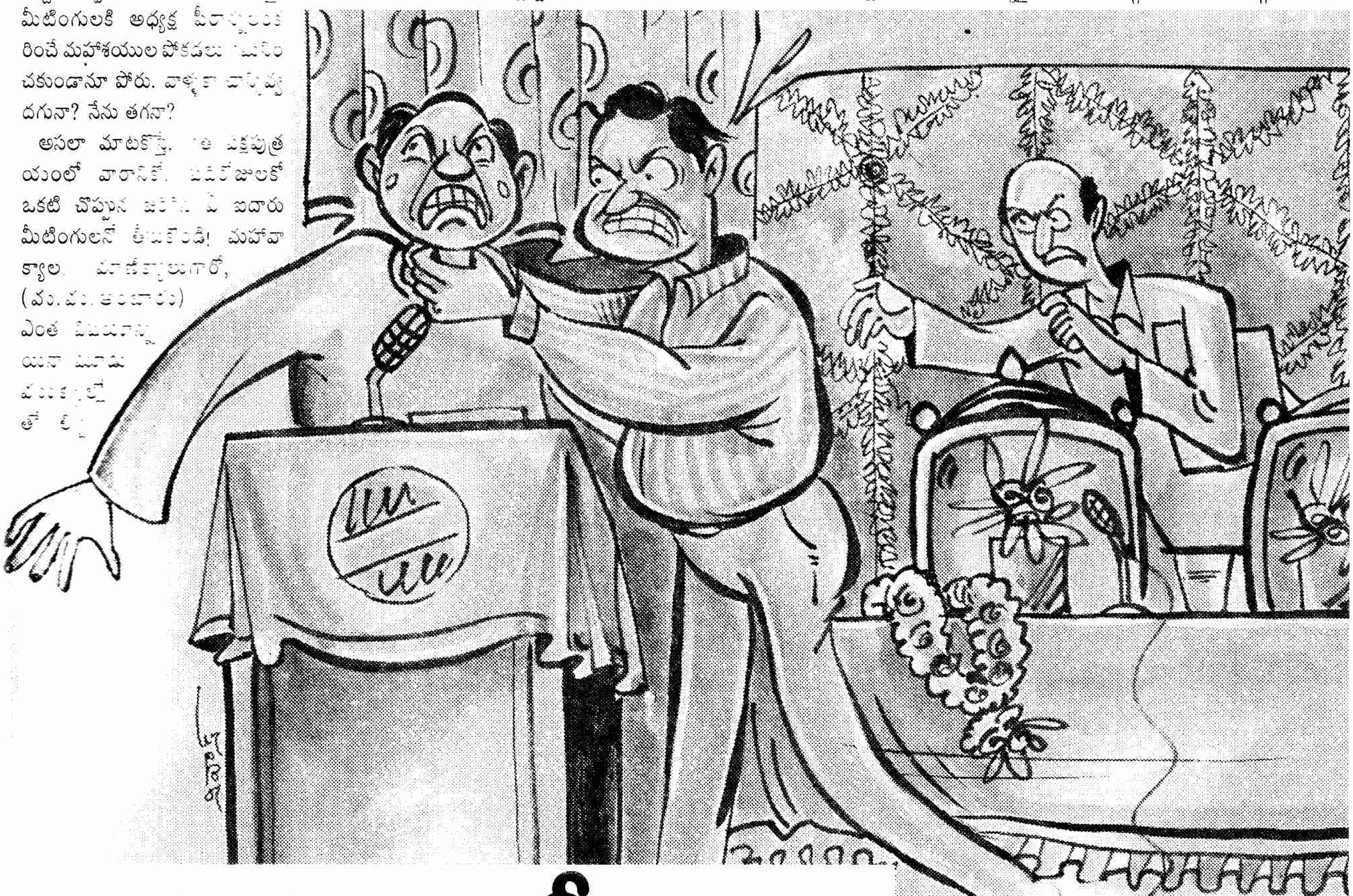

చెప్పేసే ముఖస్తుతుల ముముక్షు మూర్తిగారో (ఈయననే ముద్దుగా త్రిమూర్తి అంటారు. పేరులోనే మూడు 'ము' వర్ణాలుంటాయి గమనించండి.) వాటిలో అధ్యక్షులుగా కచ్చితంగా ఉండి తీరుతారు. కష్టరిపి అర్హవై పైబడ్డ తలకాయలే!

అదేం ఖర్మో?! [illegible] - పూర్తి ఛాందసం ఉన్నవాళ్ళే, ఈ నిర్వాహకుల కళ్ళకు ఆనుతారేమో! చురుకుదనం ఉరకలేసే కుర్రాళ్ళకా ఛాన్సిచ్చి చూడరు. కుర్ర చేష్టలూ - వెర్రి వాగుళ్ళూ రసాభాస కార్యక్రమాలవుతాయని ఫియరో. ఫికరో మరి! చాదస్తపు హోరునైనా భరిస్తారు గాని, 'థర్టీ - ఫార్టీ'లు దాటని వాడికి ప్రిసైడింగ్ పవరా? కాదు అనేస్తారు. ఒక్కసారి అధ్యక్ష పదవికి నాలాంటి థర్టీ ప్లస్‌ని పెట్టి చూస్తేనో! చూపించనూ - నా తడాఖా?

మదీయ నామధేయం - శుక్రాచార్యుడు. పేరెక్కడో విన్నట్టుంది కదూ? శుక్రాచార్యులంటే ఎవరూ? రాక్షసులకి మహా గురువు. మా అమ్మా నాన్నా ఎంతో ఆలోచించే నాకు ఈ పేరు పెట్టేరని నా నమ్మకం - దేవతల గురువు బృహస్పతి పేరు పెట్టేస్తారేమో! 'బుద్ధిగా బృహస్పతి వంశీకుడు' అని కదా నానుడి! బుద్ధిగా చెప్పినట్టు విని, పొదిగి కూర్చొనేవాడు అధ్యక్ష పదవి ఎలా నిర్వహిస్తాడు? ఈ పదవికి కాస్త కమేండింగ్ పవరుండాలి! (అదనంగా కామెడీ హంగూ ఉంటే మరీ మంచిది) ఫ్యూచర్లో నేనిలా అధ్యక్ష పదవిని అలంకరిస్తానని మా వాళ్ళు గట్టిగా ఆనాడే ఊహించారో ఏమో! అందుకే ఆ పేరు పెట్టారు కాబోలు!

అన్నట్టు... అధ్యక్ష మహాశయుడికి, వేదిక ఎదుట ఉన్నవాళ్ళనే కాక - వేదిక మీదున్న వాళ్ళని కూడా ఆకట్టుకోగలిగే వాకచక్యం ఉండాలి! ఇవన్నీ ఉండబట్టే శుక్రాచార్యుడు చలనశీలురైన రాక్షసులకి గురువయ్యాడు... అసలే నోట్లో నాలుకలేని దేవతలకి అంతకంటే 'బుద్ధూ' లాంటి బృహస్పతి గురువయ్యాడు. సో... కాస్త విగరూ - పొగరూ - జైగాంటిక్ (లేదా జైంట్ సైజ్) ఫిగరూ ఉన్న వాళ్ళే అధ్యక్షులనదగ్గ వాళ్ళు అని మదీయ తాత్పర్యం.

ఆ లక్షణాలు అక్షరాలా నాకు సరిపోతాయి - కనుక, శుక్రాచార్యుడు అధ్యక్ష స్థానానికి తగినవాడు - అని ఘోషిస్తున్నాను. బట్ - వినిపించుకొనే నాథుడేడీ? నా సెల్ఫ్ డబ్బాకి నా బెటర్‌హాఫ్ మాత్రం కొంత స్పందించింది కానీ... అది అమాయకంగా అందో - అతి తెలివిగా అందో నాకు అర్థం కాలేదు.

'ఇంత చక్కగా సభా కార్యక్రమాలు నిర్వహించే వాళ్ళుంటే, ఆపాటి ప్రెసిడెన్సీ మీరూ వెలగబెట్టొచ్చు! ప్రిసైడింగు అంటే పిండొడియాలు పెట్టడమంత ఈజీ అని నాకు తెలీదు సుమండీ!' అంది వేళాకోళంగా.

ఆవిడ నన్ను ఏమన్నా అంతగా పట్టించుకోను గానీ - ఫంక్షను ప్రిసైడింగుని మరీ అన్యాయంగా పిండొడియాలు పెట్టడంతో పోల్చడమే నాకు ఒళ్ళు మండించింది.

అది ఎక్కువై పోయేదో, తగ్గేదో గాని... సరిగ్గా... అదేదో కాకతాళీయం అంటారే... అలా - తక్షణమే నాకో అధ్యక్ష పదవి ఛాన్స్. నా క్లోజ్‌ఫ్రెండ్ మూలంగా నన్ను వరించింది.

ఓ మల్టీ నేషనల్ సాఫ్ట్ డ్రింక్ కంపెనీ, కొత్తగా ఏదో శీతల పానీయాన్ని మార్కెట్లో ప్రవేశపెట్టబోతూన్న తరుణంలో, పబ్లిక్ అటెన్షన్‌ని తన వైపు తిప్పుకోడానికి ప్లాన్ చేసిందట. అందులో భాగంగా ఫిలిం స్టార్లనీ - పొలిటీషియన్లనీ (పెద్ద పేరున్న వాళ్ళనే లెండి!) పిల్చి, భారీగా వేదిక మీద సన్మానించ తలపెట్టిందట!

సదరు కంపెనీ బాగా బలిసిన దేశానిది లెండి! ఈ ఫంక్షను కయ్యే ఖర్చు వాళ్ళకి ఆఫ్టరాల్. కేవలం ఆరేడు లక్షలకి మించకుండా చూసుకోమన్నార్ట! అలా చూసుకోమని కోరబడినవాడు, సాక్షాత్తూ ఆ కంపెనీ కిక్కడ స్థానికంగా మేనేజరూ నాకు క్లోజ్ ఫ్రెండూ అయిన ఎ.టి.పరాయణ్. (ఎ.టి. అంటే ఏటో అని అడగొద్దు. ఆర్తత్రాణ అనుకోండి. నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు.

వాళ్ళు కేటాయించిన బడ్జెట్‌కే కళ్ళు తిరిగిపోయిన మా పరాయణుడు, ఆదరాబాదరాగా నా దగ్గరికి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి

'ఆచార్యా! కేవలం - ఓన్లీ వన్ ఈవెనింగ్... అదీ త్రీ అవర్స్ భాగ్యానికి... ఫైవెండాఫ్ లాక్స్‌కి తగ్గకుండా ఖర్చు పెట్టగల ఫంక్షన్‌కి... బడ్జెట్ ఏ రీతిన వెయ్యాలి? ఎలా మేనేజ్ చెయ్యాలి? టెల్‌మీ!' అంటూ కాళ్లు పట్టుకున్నాడు. విషయ మంతా తీరిగ్గా విని 'తీరికూర్చుని ఖర్చు పెట్టవయ్యా అంటే - నీ సొమ్మేం పోయిందయ్యా?' అన్నాను సింపుల్‌గా.

'హమ్మో! అలా అంటావేంటి మిత్రమా! ఇప్పుడు ఇంత డబ్బు వెదజల్లి ఫంక్షన్ చేస్తున్నాడూ అంటే, ఆ డాలర్ మొహం గాడు అసామాన్యుడనా నీ ఉద్దేశం? రేపు ఇంతకీ ఇంతో - ఇంతకి రెట్టింపో కూల్‌గా మన దేశం నుండి డ్రింక్ రూపంలో పిండేస్తాడు. అంటే...?! ఇది ఎవడబ్బ సొమ్ము? మన వాళ్ళ అబ్బ సొమ్మే గదా! దీన్ని ఎట్‌లీస్ట్ మనమైనా జాగ్రత్త చైడం మన బాధ్యత కాదంటావా?' దేశభక్తిని మిళాయించీ - స్వార్థచింత నకి ముసుగేసీ అన్నాడు పరాయణుడు. అదేదో మహత్తర సత్యంగానే నాకూ గోచరించింది. అసలా కంపెనీ వాళ్ళకి మన ప్రముఖులెవరో తెలుసా?' అని అడిగాను. 'వాళ్ళ మొహం! వాళ్ళకేం తెలుసు? బాటిల్స్ సరఫరా చేసీ - డబ్బులు లెక్కెట్టు కోడం తప్ప వాళ్ళకేం అక్కర్లేదు. అందుకే గద! మొత్తం నిర్వ హణ భారం మన మీద పెట్టేరు' అన్నాడు పరాయణుడు ఆర్త త్రాణ పోజులో.

'గుడ్! నీ ఒపీనియను నా కర్థమైందోయ్ నెపోలియనూ! కనీసం ఇందులో ఓ లక్షన్నరైనా నువ్వు నొక్కెయ్యొచ్చు! నీ లాభం నీకుంది. మరి నాకేం బెనిఫిట్టూ?' అడిగాను.

'చెప్పు - నీకెంత వాటా కావాలో?' అన్నాడు అసహనంగా.

'నువ్వు నాకు డియరెస్టు ఫ్రెండువి కనుక, నీ దగ్గర డబ్బు ఆశించను. ఆ మాత్రం ఇంగిత జ్ఞానం నాకుందిలే! ఈ ఫంక్షన్‌కి అధ్యక్షుడిగా ఏ పొలిటీషియన్‌నో - ఫిల్ము స్టార్‌నో పట్టుకు రాకు. ఆ ఛైర్ నేనే వేసుకుంటాను...'

'ఛైర్ నువ్వేసుకుంటే బావుండదు. మేమే అరేంజ్ చేస్తాంలే!'

'ఆ వేసుకోవడం కాదు! ఆ పదవి నేను తీసుకోడం అని ఇక్కడ తాత్పర్యం!'

'ఐ.సీ! ఇంత భారీ ఫంక్షన్ ప్రిసైడ్ చేసే వాడికి, పబ్లిక్‌లో ఎంతో కొంత పేరూ ప్రఖ్యాతీ ఆల్రెడీ ఇప్పటికే ఉండాలి కదా!' అవి నాకు లేవని అన్యాపదేశంగా అన్నాడేమో...

'ఏం - అవి లేకపోతే అధ్యక్షుడిగా పనికిరాడా?'

'పనికొస్తాడనుకో! కానీ...' వాడి నసుగుడు చూసి 'పోస్లే! ఓ పని చెయ్! అంతో ఇంతో పేరుండడం ముఖ్యం కదా! ఫంక్షను ఇంకా నెల్లాళ్లుంది. ఈ లోపల పేరు తెప్పించుకునే ఏర్పాట్లు చేసుకుందాం' అన్నాన్నేను అతి ఈజీగా.

'అదేదో బజార్నుంచి తెప్పించుకొనే వస్తువా - అంత చులాగ్గా దొరకడానికి అదీ - నెల్లాళ్లలో అంటే...'

'డబ్బుకి సాధ్యం కాని దేదీ లేదోయ్ పరాయణా!' అంటూనే, అతడి చెవిని నా నోటి దాకా సాగలాగి... నాకెలా పేరు తెప్పించాల్సి ఉంటుందో (అదీ అతడి బాధ్యతే!) ఆ సీక్రెట్ ఉపదేశించాను.

మర్నాటి నుంచే నా పేరు పేపర్లలో మోత...

ఓ షాపు ప్రారంభోత్సవం జరిగితే... 'శుభాకాంక్షలతో' అనే బాక్స్‌లో ప్రముఖంగా నా పేరే...

ఓ లోకల్ లీడరు బకెట్ తన్నేస్తే 'అశ్రు నయనాల్తో' అనే లిస్టులో ఫస్ట్ పేరు నాదే...

స్థానిక ఎమ్మెల్యే పర్యటనకి విచ్చేస్తే, 'దిగ్విజయ అభినందన లతో' జాబితా నాతోనే మొదలు.

వర్ధమాన సినీ వాంప్ బస్తీ విజిట్‌కొస్తే, 'సుస్వాగతం' బ్యాన ర్‌లో కొట్టొచ్చినట్టు కనపడేది మనమే...!

'ఎవరు? ఎవరీ శుక్రాచార్యుడు?' అని అంతా అనుకొనే లెవె లుకి నేనిటు పెరగడం - ఫంక్షన్‌కి మా మిత్రుడు ఖర్చు చేసే అక్కౌంట్లో అటు బ్యాలెన్సు కొంత తరగడం సాధారణమై పోయింది.

ఇన్ని మాటలేల? చేయునది అతడు; (ఖర్చు) చేయించువా డను నేను. (లాంగ్ షాట్లో అర్జునుడూ శ్రీకృష్ణుడూ గీతోపదేశం బొమ్మ సింబాలిజం...)

అలా - అచిరకాలంలోనే 'పేరున్న వ్యక్తి' గా అధ్యక్ష పీఠానికి నాకు అర్హతొచ్చింది., దాంతోపాటు ఫంక్షనుకీ రోజులు దగ్గర పడ్డాయి.

పరాయణుడు నానా హైరానా పడిపోతూ, ఫంక్షన్ ఏర్పాట్లలో

భంగు మహాశయుడు అక్కడితో ఆగకుండా - 'ఈ దినాన...' అదేదో 'తద్దినం' అన్నట్టు పద ప్రయోగం చేసేసరికి, అప్పటికే చాలా అపభ్రంశ పదాలు దొర్లినందు గ్గానూ మహా కోపంగా ఉన్న నేను, ఒక్క ఉదు టున వెళ్ళి అతడి గొంతు రెండు చేతుల్తోనూ నొక్కి పట్టుకున్నాను. (నాది సదుద్దేశమే! ఇక అతడి వాగ్ధోరణికి కర్టెను వేసేద్దామని...) అది అపార్థ సూచకమవుతుందనీ - అనర్థ కారకమవుతుందనీ నాకేం తెలుసు?

తలమునకలై క్షణం తీరిక లేక తిరుగుతూన్నాడు.

ఎట్టకేలకు - నా స్వప్నం సత్యమై, నా వాంఛ సఫలమయ్యే సుమధుర క్షణాలు రానే వచ్చాయి.

నా అదృష్టమనే చెప్పాలి! తయారైన స్టేజీని పేజీల కొద్దీ వర్ణిస్తే, అతివయోక్తి అనుకుంటారు గానీ నిజంగా స్టేజీ దేదీప్య మానంగా ఉంది.

'కౌన్ బనేగా కరోడ్‌పతీ' స్టేజీ కూడా... అంత అందంగా ఉండదు.

దాని మీద-

మరి కొద్దిసేపట్లో... ఆ దీప శోభని రెట్టింపో, పదింతలో చేసే గ్లామరస్ సినీ తారల తళతళలు...

క్రిక్కిరిసిన జన సందోహం...

ఇంక ఏ అదృష్టవంతుడికి ఇంతటి సభా నిర్వహణ ఛాన్స్ దక్కుతుంది చెప్పండి...?

అధ్యక్షుడిగా నా చేతికి ప్రోగ్రాం పేపర్ వచ్చి, సభ్యు నిర్వహిం చమనేలోగా కొంత తతంగం ఉంటుందిగా! అందర్నీ స్టేజీ మీదకు విశేషణాల - పొగడ్తల పొగడ దండలూ భుజకీర్తులూ వేసి పిలవడం; జ్యోతిప్రజ్వలన వగైరా... అవంతా - కాస్త నోటి తీట (తీపీ కూడా) ఉన్న ఏంకరయ్య ఎవడో చెయ్యాలి! (కొన్ని సభల్లో ఇది తిక్క శంకరయ్యల పాల్పడే ప్రమాదం కూడా ఉంది!)

ఖర్మ కొద్దీ... నా విషయంలో అదే జరిగింది. 'భంజనాల గురువులు' అనే వ్యక్తి ఏంకరై నా పాలిటి యమకింకరైన వైనం అది! (అతడి పేరులోని పొడి అక్షరాల్ని కలిపి అతడ్ని అంతా భంగు గారని పిలుస్తారట!) అసలు... చిక్కంతా అక్కడే వచ్చింది.

సదరు భంగుగారు డబ్బు లెక్కువయి (నిజంగానే - మా పరాయణుడిచ్చిన అతి చనువూ ప్లస్ అతి క్యాషూ) బాగా భంగు దట్టించి మరీ స్టేజీ ఎక్కాడు కాబోలు... మాటలు ముద్ద ముద్దగా వస్తున్నాయి.

మాదకద్రవ్య మహిమ మరి...!

సభా మర్యాద కొద్దీ, మైక్ అందుకుంటూనే, 'అందరికీ నా దండనాలు' అన్నాడు - వందనాలకి బదులుగా... సరిపెట్టు కున్నాను. నిలపాల్సిన చోట నిలుపుదల చెయ్యక విరవకూడని చోట విరిచీ పదాలు పలికితే ఎంత అనర్థాన్నిస్తాయో, ఎంత అధ్వాన్నంగా ఉంటాయో అతడు చెప్పిన రెండు ముక్కలూ వింటే చాలు! మీకే తెలుస్తుంది.

'ఇప్పుడు మీరో బ్రహ్మా... అండమైన... కార్య... అక్రమాన్ని చూడ బోతు న్నారు. దీనికధ్యక్షత వహిం చావ వలసిందిగా మ గురు రాక్షసుడు శుక్రాచార్యుల వారిని వేదిక నలంకరించాల్సిం దిగా కోరుతూన్నా! అధ్యక్ష పీఠాన్ని ఇప్పటికే బాగా అలంకరిం చాము' అంటూ సీటు వేపు చూపించాడు.

వాస్తవంగా అప్పటికే దానికి డెకరేషను ఓవరై పోయింది. ప్లాస్టిక్ పూలూ - రంగు కాయితాలూ - ముచ్చిపీట్లూ ఇంకా ఏవేవో పేర్లు తెలీని సమస్త వస్తుజాలమూ దానికి అంటించి ఉన్నాయి.

పేరు అనౌన్స్ చేసేరు కనుక, ఉత్సాహంగా లేచేను. భంగు మహాశయుడు అక్కడితో ఆగకుండా - 'ఈ దినాన...' అదేదో 'తద్దినం' అన్నట్టు పద ప్రయోగం చేసేసరికి, అప్పటికే చాలా అపభ్రంశ పదాలు దొర్లినందుగ్గానూ మహా కోపంగా ఉన్న నేను, ఒక్క ఉదుటున వెళ్ళి అతడి గొంతు రెండు చేతుల్తోనూ నొక్కి పట్టుకున్నాను. (నాది సదుద్దేశమే! ఇక అతడి వాగ్ధోరణికి కర్టెను వేసేద్దామని...) అది అపార్థ సూచకమవుతుందనీ - అనర్థ కార కమవుతుందనీ నాకేం తెలుసు?

మరుక్షణంలో దబ్బున మైక్‌ని తన మీద పడేసుకుంటూ, పెద్ద పెట్టున భంగుగారు పడిపోయిన శబ్దం!

అంతవరకే నాకు తెల్సు!... తర్వాత నాకు స్పృహ ఉంటేగా?

'మర్డర్... మర్డర్...' అంటూ జనం వేదిక మీదికి దూసుకొ స్తున్న దృశ్యం... అలా లీలగా...

తెలివి వచ్చి చూసేసరికి, థాంక్ గాడ్! నేను మా ఇంట్లోనే ఉన్నాను.

పక్కలో ఎదురుగానే మా ఆవిడ కన్నీళ్ళొత్తుకుంటూ - సూత్రాలు కళ్ళకద్దుకుంటూ (యమా సిన్మాటిగ్గా) చెప్తున్న దృశ్యం...

'నా మాంగల్యం గట్టిగా ఉండబట్టి ఆయన బ్రతికారొదినా! లేకపోతే, పబ్లిగ్గా ఓ వ్యక్తి మీద హత్యాయత్నం చేసిన నేరానికి - అక్కడున్న పబ్లిక్ యావత్తూ పచ్చడి కింద కొట్టేద్దురాయన్ని. అయినా ఈయన అధ్యక్ష పిచ్చి పాడుగానూ! నాకు తర్వాత్తెలి సింది! ఆ భంగుగారెవరో బాగా తాగొచ్చి వాగి ఈ రసాభాసంతా చేశాడట. అదలా ఉంచు. ఫంక్షను ఫెయిలైనందుకు వీళ్ల ఫ్రెండు పరాయణంగారు పలాయనం చిత్తగిస్తే... ఎంక్వయి రీకి వాళ్ల కంపెనీ వాళ్ళు ఆర్డరేశార్ట! తీగ లాగితే... సామెతలాగా ఎప్పుడే ఆపద వచ్చి మీద పడుతుందో ... ఖర్మ! అని బెంగగా ఉందొదినా!'

'ఆయన మీద ఎంక్వయిరీ వేస్తే, మీ కెందుకమ్మా బెంగ?' ఆవిడ డౌటు.

'ఎందుకేవిటీ - ఈయన్ని ఎస్టాబ్లిష్ చేయడానికి, వీళ్ళ ఫ్రెండు ఖర్చు చేసిన డబ్బున్నది చూశారూ... అది... ఆ కంపెనీ తాలూక...' అంటూ మా ఆవిడ అమాయకంగా చెప్పే సేదే కానీ, అతి షార్పుగా, అత్యంత నేర్పుగా ఒక్క దూకులోనే వెళ్ళి అడ్డం పడి 'అదంతే! అధ్యక్ష రాక్షసుడి ముచ్చట అది' అని లాక్కొచ్చి ధడాల్న తలుపేసేశాను.

ఆ తర్వాత - కలలో కూడా 'అధ్యక్ష' అనే శబ్దం వినబడ కుండా, సకల జాగ్రత్తలూ తీసుకుంటూన్నాను. ఇప్పటికీ.

★